

EPISTULA LEONINA

CLXVII

HEBDOMADALE
PERIODICUM LATINĒ SCRIPTUM,
QUOD ĒDITUR
E DOMO EDITORIĀ INTERRETIALI
CUI NOMEN EST
LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>

N.B.! EPISTULAS LEONINAS ACCIPIS **GRATIS** ET **SINE ULLĀ OBLIGATIONE**. NAM LEO LATINUS PUTAT HOMINIBUS LATINAM LINGUAM DISCENTIBUS AUT DOCENTIBUS CORDI ESSE VERBA LATINA. **SI TAMEN TALES EPISTULAS ACCIPERE NON VIS, RESCRIBE HOC NOBIS: TUM STATIM NOMEN TUUM EX INDICE ACCEPTORUM TOLLEMUS.**

HŌC TEMPORE DUO FERĒ MILIA HOMINUM LATINĒ DOCTORUM ACCIPIUNT EPISTULAS LEONINAS ELECTRONICĒ MISSAS. EPISTULAS LEONINAS **I-CLXVI** INVENIES IN INTERRETI SUB HAC INSCRIPTIONE, QUAE SEQUITUR:

<http://ephemeris.alcuinus.net/leonina/>

MAXIMĒ ID CURAMUS, UT COPIAM VERBORUM LATINORUM CONVENIENTER AUGEAMUS ET TEXTŪS MODERNOS CUIUSVIS ARGUMENTI QUAM OPTIMĒ IN LATINUM SERMONEM CONVERTAMUS.

ROGATUR, UT MANUSCRIPTA MITTANTUR VIĀ ELECTRONICĀ. MENDA SIVE GRAMMATICA SIVE METRICA, QUOAD FIERI POTEST, TACITĒ TOLLUNTUR.

EN HABES EPISTULAM LEONINAM
CENTESIMAM SEXAGESIMAM SEPTIMAM (167) !

ARGUMENTA

PARTA TUERI.....	03
EQUES LEUCIPPUS (II).....	04-11
MYTHI GRAECI: HERCULES ET OMPHALE.....	12-15
IN PRAEMIUM VESTPHALICUM ATTRIBUTUM (<i>Hannes Demming</i>).....	16

LEO LATINUS OMNIBUS HOMINIBUS LATINITATEM AMANTIBUS SAL.PL.DIC.

Cara Lectrix, Care Lector,

nunc tibi offero Epistulam Leoninam centesimam sexagesimam septimam (167). De hac Epistulâ tibi missâ maximê gaudeo, et bene spero tibi quoque eandem gaudio fore!

Praebentur tibi Stormiani Equitis Leucippi pars altera et Hercules in aulâ Omphales reginae versans.

Denuo cena tibi apparatus est opipara: tolle lege frueri!

Medullitus Te salutat
Nicolaus Groß
 Sodalis Academiae Latinitati Fovendae

<http://www.leolatinus.com/>

LEO LATINUS

**Senden ex oppidulo Bavariae Suebicae,
 Die Dominicâ, 15. m.Iulii., a.2018**

**NEC MINOR EST VIRTUS
QUAM QUAERERE
PARTA TUERI !**

OVIDIUS, De arte amatoria

OVIDIUS, Ars amatoria II 13 Quid properas, iuvenis? mediis tua pinus in undis/ Navigat, et longe quem peto portus abest./ Non satis est venisse tibi me vate puellam:/ Arte mea capta est, arte tenenda mea est./ **Nec minor est virtus, quam quaerere, parta tueri:**/ Casus inest illic; hoc erit artis opus./ Nunc mihi, si quando, puer et Cytherea, favete, / Nunc Erato, nam tu nomen amoris habes.

Theodori STORM fabula novella, q.e. „*Der Schimmelreiter*“, a.1888
Theodiscê conscripta, a.2018 a Nicolao GROSS in Latinum conversa.

DE EQUITE LEUCIPPO

DER SCHIMMELREITER

Pars altera

»Das hohe und innerlich vielerfahrene Künstlertum Storms hat nichts zu schaffen mit Simpelei und Winkeldumpfigkeit, nichts mit dem, was man wohl eine Zeitlang ‚Heimatkunst‘ nannte... Er ist ein Meister, er bleibt«. **THOMAS MANN**

i.e. Latinê: Ars Theodori Storm magna multimodisque perita nequaquam spectat ad animi stupidam simplicitatem et proprii anguli terrarum laudem Abderitanam, nequaquam ad illam rationem scribendi, quae nescio an aliquamdiu appellata sit ‘ars patriae’... Storm est verus artifex: qui manebit.

Theodorus Storm: *Der Schimmelreiter (II)*

DE EQUITE LEUCIPPO

Capitulum alterum

Senex me aspexit intellegenter subridens. »Incipiam ergo!« dixit. »Medio saeculo proximo praeterito, aut potius, ut accuratius dicam, ante et post hoc tempus, hîc fuit comes aggeralis, qui de aggeribus aggerumque exclusis plura scivit quam agricolae villarumque possessores scire solent; at vix sat multa scivit, nam earum rerum, quas viri docti descripserant, pauca tantum legerat; scientiam enim suam, etsi a primis pueris, suo tantum ingenio pepererat. Certê, Domine, iam audivisti Frisios bene calculare, necnon nostrum *Iohannem Mommsenium de Fahretoft* agricolam quidem fuisse, tamen fabricare scivisse pyxides magneticas et horologia nautica, telescopia et organa. Talis viri similis fuerat pater eius, qui postea factus est comes aggeralis; sed paulo tantum similis. Îdem habuit nonnulla pascua paludosa, ubi napos fabasque colebat, ubi vacca gramina carpebat, interdum tempore autumnali vernalique terram mensurabat et hieme, cum foris caurus flans foriculas percutiebat, in conclavi suo amussi atque circino delineabat. Puer autem plerumque assidens super bibliam suam libellumve elementorum conspexit ad patrem mensurantem computantemque, et manu perfodiebat capillos suos flavos. Aliquo vespere puer e patre quaesivit, quare id quod modo scripsisset, necessario esset tale nec posset esse aliud, et propriam sententiam proposuit. At pater, cum huic quaestioni respondere nesciret, capite concusso: »Hoc« inquit, »nescio tibi dicere; sufficit, quod sic est, et tu ipse erras. Si vis plura scire, cras affer librum quendam cistae impositum, quae imposita est tabulato nostro, librum, quem scripsit aliquis, cui nomen est Euclides; eodem in libro hoc invenies!«

– – Postridie puer ad tabulatum accesserat et mox librum invenerat; nam omnino non multi libri erant in illâ domo; sed pater risit libro sibi praeposito. Nam fuit Euclides sermone batavo scriptus, et sermonem batavicum, quamvis esset semitheodiscus, nec unus nec alter

intellexit. »Ah, recordor«, inquit, »hic liber fuit patris mei, a quo intellectus est; nonne adest Euclides theodiscus?«

Puer autem, qui parcê verbis utebatur, patre tranquillê aspecto nihil dixit nisi: »Licetne librum retinere? Theodiscus non adest«.

Patre annuente puer alterum libellum monstravit, qui erat semidiscissus¹. »Etiamne hunc?« rogavit.

Tedeus Haien: »Sumas ambos!« inquit, »qui tibi non multum proderunt«.

At alter fuit liber linguae batavicae grammaticus, et hieme diutius perdurante puer in hac linguâ discendâ tantum progressus est, ut grossulariis² in horto tandem florentibus librum Euclidis, qui illo tempore multum valebat, omnibus ferê locis intellegeret«.

Nunc autem narrator sermonem suum interrumpens: »Haud ignoro« inquit, »Domine, hanc rem etiam narrari de *Iohanne Mommsen*; sed is antequam natus est, hîc apud nos haec res iam narrata erat de *Hauco Haien* – talis enim puer appellabatur. Certo etiam scis si qui vir maior venerit, ei omnia impositum iri, quae eius praecessores fecerint sive honestê sive inhonestê.

Pater cum videret puerum neque vaccas neque oves curare et vix animadvertere fabas florere (quo scilicet animum eximiê exhilarari omnis paludicolae³, et praeterea cogitaret parvum locum sufficere quidem ad agricolam et puerum, sed non ad virum semidoctum servumque occupandum, nec se ipsum umquam emersisse⁴, catulastrum⁵ suum misit ad aggerem, ubi ei unâ cum aliis operariis a festo paschali usque ad diem Sancti Martini terra erat pabone transportanda. Pater autem intra se cogitavit: »Hîc labore animus eius liberabitur a studiis Euclidis immoderatis«.

¹ **sēmidiscissus*, -a, -um: orig. *halbzerrissen*. Guilelmus Godofredus de Ploucquet, *Literatura medica digesta sive repertorium medicinae practicae ...*, tom. 4, Tubingae 1809, p.152.

² +*grossulāria*, -ae f. orig. *Stachelbeere*. angl. *gooseberry*, fr. *groseillier*

³ *palūdicola*, -ae m. orig. *Marschmann*. cfr SIDON. Epist.4,1,4; 7,17,2. cfr Lorenz Diefenbach, *Lexicon comparativum linguarum Indogermanicarum*, p.44: „d.Marschen pl., Marschland, terra paludosa et pinguis“.

⁴ cfr IUV.3,164 *haud facile emergunt*, quorum virtutibus obstat res angusta domi.

⁵ *cat(u)laster*, -tri m. cfr OLD s.v. “A young man. Transmarinos *catlastros* emere formosos et puellas maturas eosque coniungere. VITR.8,3-25.”

Puer autem pabone operabatur; sed Euclidem semper habuit sacco bracarum inditum, et cum operarii ientaculum comedebant aut merendam, is in pabone inverso sedebat manu tenens illum librum. Et autumnno cum fluctûs interdum tanto augebantur, ut necessarium esset ab operando desistere, Haucus non cum ceteris ibat domum, sed remanebat manibus super genibus complicatis, ad declive latus aggeris marinum sedens et per horas aspectans turbidas undas Maris Germanici, quae altius altiusque ad gramina aggeris pulsabantur; eo demum tempore, quo pedes pueri perluebantur et spuma in eius faciem iniciebatur, Haucus distantia nonnullorum tantum pedum corpus cum semovisset, iterum sedens remansit. Qui neque audiebat aquae plausum neque gaviarum aviumque litoralium clamationem, quae volitabant circa aut super eum alis paene perstringentes, nigris oculis coruscantes in oculos eiusdem; neque videbat ante se super ingentem aquae vastitudinem ferocissimam tenebras diffundi nocturnas; Haucus nihil videbat nisi marginem aquae ad aggerem allidentis, quae mari exaestuante iterum iterumque ad eundem locum durê pulsans coram puero eluebat humum aggeris ardui graminibus obsitam.

Postquam diu aquae marginem aspectavit oculis torpidis, lentê solebat capite annuere aut oculos non tollens manu in aëre delineare lineam mollem, quasi eodem modo vellet aggerem instruere formâ declivitatis lenioris. Cum tenebrae fiebant, ut omnes res terrestres coram oculis Hauci evanescerent sôlo aestu maris in auribus eius tonante, puer surgebat et semimadidus domum incedebat.

Cum Haucus aliquo vespere conclave patris intravisset instrumenta mensoria purgantis, is raptim surgens: »Quid agis foris? Fieri potuit, ut aquis submergereris, nam apparet istas hodie aggerem mordere«. Haucus patrem aspexit vultu contumaci.

– »Audin'? Dixi fieri potuisse, ut submergereris«.

Haucus: »At«, inquit; »non submersus sum!«

Quadam morâ interpositâ pater tamquam mente absens illius vultum inspiciens: »Non - «, inquit – »nondum«.

Haucus autem: »At«, inquit, »aggeres nostri nihil valent!«

– »Quid ais, puer?«

»Aggeres, dixi!«

– »Quidnam de aggeribus?«

»Qui nihil valent, pater!« Haucus respondit.

At pater eum irrisit. »Quidnam ais, puer? Videris mihi esse mirabilis ille infantulus Lubeccensis!«

At non sivit se perturbari. »Latus aquaticum« inquit; »est nimis arduum; si quando sic fiet, ut iam pluries factum est, fieri poterit, ut nos hîc etiam post aggerem aquis submergamur!«

Pater tabaco masticabili e sacco exempto frustum torquendo abreptum post dentes posuit. »Quotnam hodie promovisti pabones?« pater quaesivit stomachans; nam bene vidit etiam operibus aggeralibus puerum non aversum esse a laboribus cogitandi.

At ille: »Nescio, pater«, inquit, »tot, quot ceteri promoverunt; aut potius dimidiâ decuriâ plures; sed – necesse est aggeres fieri alios!«

»Bene«, pater dixit risu sublato; »fortasse id assequêris, ut fias comes aggeralis; deinde aggeres facias alios!«

»Faciam, pater!« puer respondit.

Filio aspecto pater aliquoties singultivit; deinde exiit nesciens, quid puero responderet.

Exeunte quoque mense Octobri, finito opere aggerali Haucus Haienus eo optimê delectari perrexit, quod ibat versus septentrionem ad sinum maris⁶; Diem Omnium Sanctorum, circa quem procellae aequinoctiales strepitare solent, de quo dicimus Frisiam iustê lamentari, Haucus exspectavit tamquam infantulus festum Christi. Cum imminebat aestus maximê tumens⁸, certum erat puerum adversus procellam tempestatemque spurcatam versari in loco aggeris extremo desolatissimum; et cum gaviae gracillabant, cum aquae in aggerem saeviebant et revolvendo magnas lacinias e graminetis⁷ evulsas secum

⁶ **sinus maris** orig. *das Haff*. Johann Hübners kurtze Fragen aus der Neuen und Alten Geographie, Leipzig 1729, p.626,4: "Uckermünde, lat. Uckermunda, liegt an dem **frischen oder grossen Haff**, welcher lateinisch **Sinus Magnus** genennet wird." -

⁷ ***grāminētum**, -i n. orig. *Grasdecke*. cfr Francis Bacon: Lord Bacon's Works vol.XV containing translations. London 1834, De hortis, p.352: "Horti contentum, (loquor autem de hortis regiis, sicut feci de aedificiis) haud

in mare deripiebant, audiri poterat risus Hauci iracundus. »Vos nil recti scitis«, Haucus clamabat in aerem fremebundum, »sicuti homines quoque nil sciunt recti«.

Deinde tandem saepe tenebris iam exortis e latâ vastitudine praeter aggerem domum incedebat, usque dum puer staturâ procerâ praeditus humilem ianua patris tecto harundinaceo subditam assecutus sub eâdem in parvum conclave illaberetur.

Interdum Haucus secum attulerat pugnum argillae; deinde iuxta patrem considebat sibi nunc indulgentem, et candelâ sebatâ lucente argillam depresso plessabat simulacra aggerum omnis generis, quae vasi plano imponebat aquâ completo, ut imitaretur elutionem undis effectam, aut tabulâ schistinâ⁸ sumptâ delineabat aggerum formam, qualem versus latus marinum necessario esse sibi persuasum erat.

Cum illis conversari, quibuscum scholam frequentaverat, puero non in mentem veniebat, nec illi videbantur ullo modo curare istum somniatorem. Aliquando hieme denuo factâ, gelu cum ingruisset, Haucus etiam longinquius migravit, quo prius numquam venerat, porro per aggerem, usque dum sibi porrigeretur infinita planities aestuariorum glacie obtecta.

Februario autem mense inventa sunt cadavera hominum mari appulsa; quae foris iacuerant in sinu aperto in aestuariis⁹ congelatis. Mulier quaedam iuvenis, quae viderat homines cadavera in vicum apportantes, garriendi cupida ante *Tedum Haienum* stans magnâ voce sublatâ: »Noli credere«, inquit; »ista cadavera fuisse similia hominibus. Nequaquam! Istaec similia fuerunt *diabolis* marinis!¹⁰ Tantis enim fuerunt capitibus, (*muliercula digitos latê dipansos inter se opposuit*), nigerrimis et detritis, panum similibus recenter furno

minus triginta iugerum esse debet: atque illud in tres partes dividi convenit: **graminetum** in introitu; fruticetum sive eremum in exitu; et hortum praecipuum in medio: praeter ambulacra utrinque ad latera. Mihi quidem placet, quatuor jugera **gramineto** assignari, sex fruticeto; bis quatuor ad ambulacra ad latera; et horto praecipuo duodecim.”

⁸ **tabula *schistinâ** orig. *Schiefertafel*.

⁹ **aestuârium**, -iī n. orig. *das Watt*.

¹⁰ **diabolus marīnus** orig. *Seeteufel*. Sic appellant piscatores Germani piscem marinum, qui est atroci aspectu (v. photographema), rostro latissimo, horridis dentibus ideoque nomina accepit superstitiosa. Nomen zoologicum est *Lophius piscatorius*. Nomen antiquum est **batrachus marinus** sive **rana marina** (CICERO, De natura deorum 2,125).

coctorum! Quae cadavera a cancris erant arrosa; et parvuli territi clamitaverunt illis visis!«

Vetusto Haieno istaec nil novi fuerunt. Īdem enim aequo animo dixit: »Verisimile est illa in mari circumacta esse ex mense Novembri!«

Ecce rana marina (*Lophius piscatorius*) piscis aspectu atrox, quem Germani appellant *Seeteufel*, i.e. diabolum marinum.

Haucus autem astitit taciturnus; at quam maturrimê potuit, clam foras iit ad aggerem; incertum fuit, utrum puer quaerere vellet alios homines mortuos, an nullâ re attraheretur nisi formidine, quam locis nunc relictis adhuc incumbere pro certo habuit. Haucus etiam etiamque currere perrexit, usque dum solus staret in vastitate, ubi tantummodo venti super aggerem flabant, ubi nihil erat nisi voces avium magnarum querulae rapidê praetervolantium; a sinistris erat vasta et inanis terra paludosa, ex alterâ parte lītus infinitum, cuius erat planities nunc glacie nitens aestuariorum; totus mundus videbatur prostratus esse morte albâ.

(*Pars tertia sequetur*)

**FABULAM NOVELLAM
EXCELLENTISSIMAM
A THEODORO STORM SCRIPTAM
C.T. EST
Der Schimmelreiter
IN LATINUM CONVERTIT
NICOLAUS GROSS
LEO LATINUS**

MYTHI GRAECI

A Gustavo Schwab narrati, a Leone Latino Latinê redditi (50)

Cap.50: Hercules quomodo Omphalae servierit

HERCULES ET OMPHALE. Pinxit Luca Giordano (1634-1705).

Eo quod Iphitum occiderat, quamvis hoc fecisset furore affectus, tamen anima Herculis graviter est onerata. Qui ab uno rēge sacerdote ad alium migrabat, ut purificaretur; primo ad regem Neleum Pylensem, deinde ad Hippocoonta regem Lacedaemoniae: at uterque recusavit, ne purificaret; tertius tandem Deiphobus, rex Amyclarum, laborem suscepit Herculis purificandi. Nihilominus ut Herculem punirent propter facinus infame, gravi morbo eum affecerunt. Heros autem, qui alioquin robore atque valetudine vehementer valebat, non passus est se subito tabescere. Hercules Delphos se vertit sperans se oraculo Pythico sanatum iri. At Pythia sacerdos recusavit, ne vaticinaretur homicidae. Tum Hercules irâ heroicâ commotus tripodem rapuit, foras portavit in campum necnon condidit oraculum proprium. Deinde Apollo apparuit de iuribus suis laesis irâ incensus et flagitavit, ut semideus contra se pugnaret. At Iuppiter nunc quoque

noluit effundi sanguinem fratrum; qui pugnam finivit fulmine rixantibus interiecto. Nunc tandem Hercules accepit oraculum, quo dictus esse a malo suo liberatum iri, si venderetur ad servitium trienne faciendum, sed mercedem acceptam daret patri filii a se occisi, ut scelus lueret. Hercules morbo superatus oraculo duro oboedivit. Qui unâ cum nonnullis amicis nave in Asiam profectus ibidem ab uno ex illis servus venditus est Omphalae filiae Iardani, reginae Maeoniae, qualis haec terra illo tempore vocabatur, postea Lydia. Venditor autem pretium Herculis secundum oraculum attulit Euryto, îdem cum pecuniam recusavisset, eam tradidit liberis Iphiti occisi. Nunc autem Hercules reconvaluit. Robore recuperato Hercules in initio quamvis servus esset Omphalae, adhuc heroem se praestans perrexit facinoribus suis salutem hominum consulere. Omnes enim praedones castigavit, qui regionem dominae propinquorumque sollicitabant. Cercopes, qui regionem Ephesi colentes diripiendo valdê nocebant, ab Hercule partim occisi, partim vincti Omphalae sunt traditi. Syleus rex Aulidos, filius Neptuni, qui peregrinatores captos cogebat vineas suas pastinare, palâ occidit, eius vites cum radicibus effodit. Urbem Itonum, qui bis terram Omphalae invasissent, funditus delevit incolasque omnes ad servitutem redegit. In Lydiâ autem illo tempore *Lityerses*, filius Midae spurius, scelera commisit horrenda. Qui vir divitissimus omnes peregrinos eius sedem praetervehentes urbanê invitabat. At post cenam eos cogebat, ut secum irent ad frumentum metendum, et vespere capita eorum curavit amputanda. Istum quoque tyrannum Hercules occisum Maeandro flumini iniecit. Aliquando Hercules talia itinera faciens navigavit ad insulam *Dolichen* ibidemque conspexit cadaver, quod undis adactum iacebat in litore. Quod erat corpus *Icari* miserrimi mortuum, qui unâ cum patre e labyrintho fugiens âlis cerâ conglutinatis sôli cum nimis propinquus volaret, in mare ceciderat. Hercules autem misericordiâ affectus Icarum infortunatum sepelivit insulaeque in illius honorem nomen imposuit Icaria. Hôc audito Daedalus pater Icari artificiosissimus, Pisâ in urbe imaginem erexit Herculis formosam. At heros ipse, cum illuc venisset, tenebris nocturnis deceptus hanc imaginem putavit esse vivam. Itaque proprio vultu atque gestu aspecto cum Hercules falso crederet hostem aliquem sibi minari, lapide arrepto discussit pulchrum monumentum, quod ab amico deditum erat misericordiae suae propriae.

Eodem tempore, quo Omphalae serviebat, heros unâ cum aliis venatus est aprum Calydonium. Omphale autem fortitudinem servi sui admirans certê suspicata est eundem esse heroem magnificum, cuius nomen per totum orbem celebraretur.

Postquam Omphale accepit servum suum esse Herculem magnum Iovis filium, non solum eundem bene meritum emancipavit, sed etiam eidem nupsit. At Hercules more vivendi orientalium hominum luxurioso effeminatus oblîtus est ea praecepta rectê vivendi, quibus olim iuvenis in bivio sedens a Virtute imbutus erat; vir se dedit voluptatibus muliebribus. Itaque factum est, ut ab ipsâ uxore Omphalâ contemneretur; quae ipsa se induit pelle herois leoninâ, sed curavit, ut marito induerentur mollia Lydiae vestimenta muliebria remque eo adduxit, ut Hercules caeco amore deceptus ad uxoris pedes sedens lanam neret. Cervice eâdem, quâ olim apud Atlantem ipsum caelum facile portaverat, nunc portavit aureum monile muliebre; bracchia herois nervosa circumdata sunt armillis, quae lapidibus pretiosis erant obsitae; capilli Herculis intonsi mitrae subditi profundebantur; longum vestimentum muliebre per membra heroica ad pedes defluebat. Sic Hercules sedebat colu praepositâ inter ancillas ionicas, digitis ossuosis stamina crassa deducebat timens, ne a dominâ suâ vituperaretur, si opus diurnum non tradiderat completum. At si uxor bono erat animo, marito vestimentis muliebribus induto narrandum erat de facinoribus iuventutis heroicis: quomodo manu puerili serpentes comprimens suffocavisset, quomodo iuvenis Geryonem gigantem occidisset, quomodo Hydrae immortalis caput abscidisset, quomodo canem infernalem ex inferorum faucibus traxisset. Talibus facinoribus deinde mulieres delectabantur sicut homines solent delectari fabellis anilibus.

Tandem annis servitii apud Omphalen patiendi transactis Hercules desitus est perturbari. Taedio correptus a se abripuit vestimenta muliebria, necnon sine morâ restitutus est filius Iovis robore completus consiliorum heroicorum plenus. Libertate recuperatâ Hercules primo decrevit, ut hostes suos ulcisceretur.

**MYTHUM HERCULEUM
A GUSTAVO SCHWAB NARRATUM
IN LATINUM CONVERTIT**

LEO LATINUS

EXPLORATORES IUVENILES
ET
LETONIA LITVANIA ESTONIA
ILLAE TRES RESPUBLICAE BALTICAE
PRAEMIO APPELLATO
EX PACE VESTPHALIANA
AFFICIVNTVR

Confecit Hannes Demmings

in Praemium Pacis Vestphalicae (*Westfälischer Friedenspreis, Münster*) attributum.

ECCE LIBRI LEONIS LATINI

Permittas, quaeso, ut nuntium adiungam minus gratum: pretia discorum, qui a Leone Latino praebentur vendendi, ex decennio (sic!) non exaucta - proh dolor – nunc valdê augenda sunt (denis euronibus). Interim enim cum pretia materialium quoque multo exaucta sint, tum praecipuê disci libellique discis subiungendi non conficiuntur neque involvuntur nisi magno cum labore.

Restat, ut afferam titulos pretiaque librorum typis impressorum, qui hōc tempore apud Leonem Latinum prostant venales:

1) CRABATUS (Otfried Preußler, Krabat).....	49,00 €
2) FRAGRANTIA (Patrick Süskind, Das Parfum).....	42,00 €
3) RECITATOR (Bernhard Schlink, Der Vorleser).....	45,00 €
4) HOTZENPLOTZIUS (Otfried Preußler, Der Räuber Hotzenplotz).....	25,00 €
5) ARANEA NIGRA (Jeremias Gotthelf, Die schwarze Spinne).....	22,00 €

PARVUS NICOLAUS (René Goscinny, Le Petit Nicolas) non êditur in domunculâ Leonis Latini, sed in Aedibus Turicensibus, quae appellantur «Diogenes».

GLOSSARIUM FRAGRANTIAE et PERICULA BARONIS MYNCHUSANI – proh dolor! – sunt divendita. Utinam nobis contingat, ut aliquando edantur iteratis curis.

Habeas nos excusatos, quod situm interretialem (i.e. anglicê »website« nondum restauravimus novaque pretia ibidem nondum indicavimus.

Ceterum, cara Lectrix, care Lector, bene scias oportet Leonem Latinum non esse megalopolium, quo – ut ita dicam - rapidissimê eiectantur multae myriades librorum vilissimae, sed domunculam potius virtualementem quam realem, in qua creantur κειμήλια, id est res parvae et rarae et carae. Res parvae enim sunt disci compacti aut libelli typis editi palmares; rarae sunt editiones, quae centuriam tantum complectantur exemplorum; carae sunt hae res omnes, quia cordi sunt Leoni Latino recordanti horas illas innumeras, quibus operam dedit illis creandis.

Cara Lectrix, care Lector, utinam omne opusculum a Leone Latino confectum sit Tibi KTHMA EΙΣ AEI.

INDEX DISCORUM LEONIS LATINI

NR	Num. mand a- telae	ISBN	TITULUS	AUCTOR	TRANS- LATOR	ANNUS	FORMA	AMPLI- TUDO	PRE- TIUM
1	00104	978-3-938905-00-5	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA	Anonymu s (Old Indian)	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
2	00104 A	978-3-938905-15-9	FABELLA TEXTORIS VERSUTI PALAEOINDICA- Libri audibiles	Anonymu s (Old Indian)	Nikolaus Gross	2005	Audio	21 min.	€ 22,90
3	00204	978-3-938905-01-2	TRES FABULAE EDGARII ALLANI POE: CATTUS NIGER - RANUNCULUS - PUTEUS ET PENDULUM	Edgar Allan Poe	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	33 pp.	€ 27,50
4	00304	978-3-938905-02-9	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	6 pp.	€ 17,90
5	00304 A	978-3-938905-16-6	ANECDOTA REI PROXIMO BELLO BORUSSICO FACTAE -Libri audibiles	Heinrich von Kleist	Nikolaus Gross	2004	Audio	6 min.	€ 20,90
6	00404	978-3-938905-03-6	MEMENTO MORI	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
7	00404 A	978-3-938905-17-3	MEMENTO MORI - Libri audibiles	Alexander Saxon	Nikolaus Gross	2005	Audio	20 min.	€ 21,90
8	00504	978-3-938905-04-3	DE CRAMBAMBULO	Marie von Ebner- Eschenba ch	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	14 pp.	€ 19,50
9	00604	978-3-938905-05-0	DE DINOSAURIS	Nikolaus Gross	-----	2004	CD- ROM pdf	16 pp.	€ 19,00
10	00704	978-3-938905-06-7	SUDATORIUM VENERIS	Diogenes Anaedoeu s	-----	2004	CD- ROM pdf	11 pp.	€ 19,50
11	00804	978-3-938905-07-4	PERICULUM FRANCISCI	Diogenes Anaedoeu s	-----	2004	CD- ROM pdf	7 pp.	€ 17,90
12	00904	978-3-938905-08-1	NUPTIAE ABDERITANAE	Bertolt Brecht	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	21 pp.	€ 22,00
13	01004	978-3-938905-09-8	TESTAMENTUM REYNERI BERLBYN	Henricus van den Lande de Raelt	-----	2004	CD- ROM pdf	7 pp.	€ 17,50

14	01104	978-3-938905-10-4	DE SANCTO NICOLAO DEQUE VIRO NATALICIO	Nikolaus Gross	-----	2004	CD- ROM	21 pp.	€ 22,00
15	01204	978-3-938905-11-1	FABELLAE GRIMMIANAE 1	Jacob Grimm/ Wilhelm Grimm	Nikolaus Gross	2004	CD- ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
16	00105	978-3-938905-12-8	ROMULUS MAGNUS	Friedrich Dürrenma tt	Nikolaus Gross	2005	CD- ROM pdf	49 pp.	€ 31,90
17	00205	978-3-938905-13-5	DE THILO CUSTODE FERRIVIAE	Gerhart Hauptman n	Nikolaus Gross	2005	CD- ROM pdf	28 pp.	€ 24,90
18	00305	978-3-938905-14-2	HISTORIA AGATHONIS (LIB.1)	Christoph Martin Wieland	Nikolaus Gross	2005	CD- ROM pdf	15 pp.	€ 19,50
19	00405	978-3-938905-19-7	WERTHER IUVENIS QUAE PASSUS SIT	Johann Wolfgang von Goethe	Nikolaus Gross	2005	CD- ROM pdf	82 pp.	€ 38,90
20	00505 A	978-3-938905-22-7	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 1 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	40 min.	€ 21,90
21	00605 A	978-3-938905-18-0	SOMNIUM SCIPIONIS A CICERONE SCRIPTUM – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2005	Audio	30 min.	€ 20,90
22	00705 A	978-3-938905-23-4	CAESARIS BELLUM GALLICUM 1 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2005	Audio	55 min.	€ 22,90
23	00106	978-3-938905-21-0	AUTOBIOGRAPHIAE LATINAE	Nikolaus Gross	-----	2006	CD- ROM pdf	87 pp.	€ 48,00
24	00206	978-3-938905-20-3	DISQUISITIO CHEMICA ACIDULARUM BERGENSIUM ET GOEPPINGENSIUM	Karl Friedrich Kielmeyer	Nikolaus Gross	2006	CD- ROM pdf	66 pp.	€ 38,00
25	00306 A	978-3-938905-24-1	CAESARIS BELLUM GALLICUM 2 – Libri audibiles	C.I. Caesar	-----	2006	Audio	61 min.	€ 22,90
26	00406 A	978-3-938905-25-8	CICERONIS ORATIONES IN CATILINAM HABITAE 2 – Libri audibiles	M.T. Cicero	-----	2006	Audio	41 min.	€ 21,90
27	00506 A	978-3-938905-26-5	EPISTULAE A SENECA AD LUCILIUM SCRIPTAE 1 – Libri audibiles	L.A. Seneca	-----	2006	Audio (2 CDs)	88 min.	€ 27,90
28	00107 A	978-3-938905-27-2	ASINUS AUREUS AB APULEIO SCRIPTUS	Apuleius	----- --	2007	Audio	55 min.	€ 23,90
29	00207 A	978-3-938905-28-	OBSIDIO SAGUNTI A T.LIVIO DESCRIPTA	Livius	-----	2007	Audio	53 min.	€ 23,90

		9							
30	00307	978-3-938905-29-6	FABELLAE GRIMMIANAE II	Jacob Grimm/ Wihelm Grimm	Nikolaus Gross	2007	CD-ROM pdf	58 pp.	€ 32,90

**CARA LECTRIX, CARE LECTOR, BENE VALE,
USQUE AD SEPTIMANAM PROXIMAM !**

**HANC EPISTULAM LEONINAM
CENTESIMAM SEXAGESIMAM SEPTIMAM
SENDEN IN OPPIDULO BAVARIAE SUEBICAE PERFECIT**

Die Dominicâ, 15. m.Iulii. a.2018

Nicolaus Groß

Sodalis Academiae Latinitati Fovendae

LEO LATINUS

<http://www.leolatinus.de/>